

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ**๑.๑ ลักษณะที่ตั้ง**

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๕๗.๘๘ ตารางกิโลเมตร (๒๒๓,๗๓๗.๕๐ ไร่) ปัจจุบันตั้งอยู่ เลขที่ ๑๓๗ หมู่ ๓ บ้านสบป้อน ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภองาว เป็นระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร และห่างจากตัวจังหวัดลำปาง ประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง มีลักษณะเป็น ๒ พื้นที่ คือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำาวระหว่างหุบเขา และพื้นที่ภูเขาสูงลาดชันที่ลาดเอียงและลูกคลื่นลอนตื้น สลับกับเนินเขาและภูเขาสูงติดจังหวัดพะเยา

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นภูมิอากาศแบบร้อนชื้น มี ๓ ฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูหนาว และฤดูร้อน

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ดินร่วนปนทราย เหมาะแก่การเพาะปลูก ที่ภูเขาสูงเป็นดินลูกรังและดินผาๆ สำหรับที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขาเป็นดินร่วนผสมอินทรีย์วัตถุ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้
ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลปงเตา อำเภองาว จังหวัดลำปาง

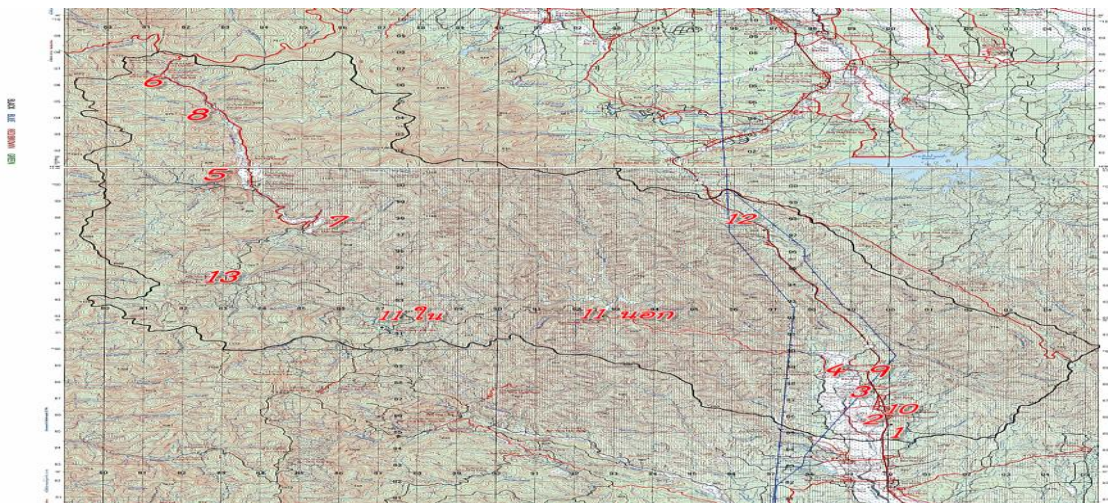
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา

ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลวังทอง อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

ตำบลปงดอน อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง

ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง

โดยตำบลบ้านร้องมีเขตการปกครอง จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

๑. หมู่ที่ ๑ บ้านนาแรม ๕. หมู่ที่ ๕ บ้านผาแดง ๙. หมู่ที่ ๙ บ้านท่าเจริญ ๑๓. หมู่ที่ ๑๓ บ้านแม่คำหล้า
๒. หมู่ที่ ๒ บ้านร้อง ๖. หมู่ที่ ๖ บ้านปากบอ ๑๐. หมู่ที่ ๑๐ บ้านร้องพัฒนา
๓. หมู่ที่ ๓ บ้านสบป้อน ๗. หมู่ที่ ๗ บ้านแมงาวใต้ ๑๑. หมู่ที่ ๑๑ บ้านขวัญคีรี
๔. หมู่ที่ ๔ บ้านข่อย ๘. หมู่ที่ ๘ บ้านใหม่พัฒนา ๑๒. หมู่ที่ ๑๒ บ้านชนแดน

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) ใช้เขตเลือกตั้งทั้งตำบลเป็นเขตเลือกตั้ง จำนวน ๑ คน การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง ใช้หมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง เขตละ ๑ คน ๑๓ หมู่บ้าน รวมเป็น ๑๓ เขตเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ตำบลบ้านร้อง มีจำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง ทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน มีครัวเรือน ๒,๓๔๖ ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น ๖,๓๒๘ คน แยกเป็นชาย ๓,๑๕๕ คน หญิง ๓,๑๗๓ คน ประชากรในแต่ละหมู่บ้านสามารถแยกได้ ดังนี้

ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวนประชากร						จำนวนครัวเรือน
		ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	
บ้านนาแรม	๑	๕๘๐	๕๗๑	๕๗๒	๕๗๒	๕๖๓	๕๕๙	๑๙๖
บ้านร้อง	๒	๗๐๙	๗๑๖	๗๑๘	๗๐๕	๖๙๘	๖๙๒	๒๖๘
บ้านสบป้อน	๓	๗๒๙	๗๒๔	๗๑๘	๗๑๒	๗๐๑	๗๐๐	๒๙๔
บ้านข่อย	๔	๕๑๕	๕๑๕	๕๐๘	๔๙๕	๔๙๒	๔๘๖	๒๐๐
บ้านผาแดง	๕	๖๘๐	๖๖๙	๖๗๘	๖๗๗	๖๗๖	๖๖๑	๒๗๑
บ้านปากบอ	๖	๒๖๒	๒๕๓	๒๕๑	๒๕๓	๒๔๘	๒๔๕	๙๙
บ้านแมงาวใต้	๗	๔๐๐	๔๑๐	๔๒๔	๔๒๘	๔๒๒	๔๒๗	๑๕๔
บ้านใหม่พัฒนา	๘	๒๑๖	๒๑๔	๒๑๗	๒๑๘	๒๑๒	๒๑๗	๗๕
บ้านท่าเจริญ	๙	๕๒๔	๕๒๑	๕๒๑	๕๑๕	๕๑๓	๕๑๑	๒๐๗
บ้านร้องพัฒนา	๑๐	๖๒๙	๖๒๓	๖๑๖	๖๑๒	๖๐๔	๖๑๑	๒๐๖
บ้านขวัญคีรี	๑๑	๓๖๔	๓๖๗	๓๖๓	๓๖๙	๓๗๔	๓๗๙	๑๒๖
บ้านชนแดน	๑๒	๔๘๗	๔๘๗	๔๘๔	๔๘๔	๔๗๖	๔๘๒	๑๔๐
บ้านแม่คำหล้า	๑๓	๓๗๑	๓๘๐	๓๗๙	๓๗๕	๓๖๗	๓๕๘	๑๑๐
รวม		๖,๔๖๖	๖,๔๕๐	๖,๔๔๙	๖,๔๑๕	๖,๓๔๖	๖,๓๒๘	๒,๓๔๖

หมายเหตุ : ข้อมูลสถิติทะเบียนบ้าน อำเภองาว ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

กลุ่มอายุ	จำนวนประชากร (รวมทั้งตำบล)					
	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
อายุน้อยกว่า ๑ ปี	๕๓	๔๔	๕๔	๔๔	๓๕	๓๙
๑ ปี - ๕ ปี	๒๖๕	๒๙๔	๒๘๐	๒๗๑	๒๔๔	๒๓๙
๖ ปี - ๑๐ ปี	๓๒๙	๓๐๙	๒๘๖	๒๙๐	๒๘๙	๒๘๔
๑๑ ปี - ๑๕ ปี	๓๓๑	๓๒๐	๓๑๕	๒๙๐	๓๑๕	๓๐๙
๑๖ ปี - ๒๐ ปี	๔๖๔	๔๓๕	๔๒๑	๓๙๘	๓๕๐	๓๔๐
๒๑ ปี - ๒๕ ปี	๔๙๖	๔๙๘	๔๘๓	๔๗๖	๔๕๑	๔๔๐
๒๖ ปี - ๓๐ ปี	๕๔๒	๕๔๕	๕๒๙	๕๑๘	๕๐๒	๕๐๔
๓๑ ปี - ๓๕ ปี	๔๕๙	๔๖๑	๕๐๑	๔๙๔	๕๑๔	๔๘๗
๓๖ ปี - ๔๐ ปี	๔๔๑	๔๖๙	๔๕๒	๔๘๐	๔๕๔	๔๗๐
๔๑ ปี - ๔๕ ปี	๔๓๓	๔๔๗	๔๓๗	๔๒๕	๔๓๙	๔๔๘
๔๖ ปี - ๕๐ ปี	๕๔๘	๔๘๘	๔๙๙	๔๗๐	๔๕๐	๔๔๖
๕๑ ปี - ๕๕ ปี	๕๘๔	๖๐๕	๕๔๙	๕๕๖	๕๔๙	๕๑๖
๕๖ ปี - ๖๐ ปี	๕๑๙	๕๓๕	๕๖๓	๕๕๗	๕๕๒	๕๕๗
๖๑ ปี ขึ้นไป	๙๖๖	๑,๐๐๐	๑,๐๘๐	๑,๑๔๖	๑,๒๐๒	๑,๒๔๙
รวม	๖,๔๖๖	๖,๔๕๐	๖,๔๔๙	๖,๔๑๕	๖,๓๔๖	๖,๓๒๘

หมายเหตุ : ข้อมูลสถิติทะเบียนบ้าน อำเภอลำปาง ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

การศึกษาตำบลบ้านร้อง มีสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ จำนวน ๖ โรงเรียน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๔ แห่ง โดยแยกสถานศึกษาเป็นระดับการศึกษา ดังนี้

โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ โรงเรียน คือ

๑. โรงเรียนประชาราษฎร์วิทยา มีจำนวนนักเรียน

มีจำนวนครู

ทั้งหมด ๒๑๗ คน

ทั้งหมด ๑๔ คน

๒. โรงเรียนบ้านผาแดงวิทยา (ขยายโอกาส) มีจำนวนนักเรียน

มีจำนวนครู

ทั้งหมด ๓๑ คน

ทั้งหมด ๕ คน

โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๔ โรงเรียน คือ

๑. โรงเรียนชุมชนบ้านร้อง มีจำนวนนักเรียน	ทั้งหมด ๑๔ คน
มีจำนวนครู	ทั้งหมด ๑ คน
๒. โรงเรียนบ้านข่อยมิตรภาพที่ ๑๑๐ มีจำนวนนักเรียน	ทั้งหมด ๗๗ คน
มีจำนวนครู	ทั้งหมด ๘ คน
๓. โรงเรียนผาแดงวิทยา มีจำนวนนักเรียน	ทั้งหมด ๘๑ คน
มีจำนวนครู	ทั้งหมด ๑๑ คน
๔. โรงเรียนบ้านแม่ยาวใต้ มีจำนวนนักเรียน	ทั้งหมด ๒๔ คน
มีจำนวนครู	ทั้งหมด ๕ คน

โรงเรียนระดับอนุบาล จำนวน ๑ โรงเรียน คือ

๑. โรงเรียนอนุบาล อบต.บ้านร้อง มีจำนวนนักเรียน ทั้งหมด ๑๐๒ คน
(โรงเรียนหลักจำนวน ๕๖ คน/โรงเรียนสาขานี้จำนวน ๔๖ คน)
มีจำนวนครู ทั้งหมด ๕ คน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๔ ศูนย์ (และ ๒ สาขา)

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านร้อง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑๐ บ้านร้องพัฒนา

- มีครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน ผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- มีจำนวนเด็ก ๑๘ คน

*ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านร้อง (สาขาน้ำขี้เหล็ก) และโรงเรียน อนุบาล อบต.บ้านร้อง (สาขาน้ำขี้เหล็ก) – มีผู้ดูแลเด็ก ๑ คน

- มีเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ คน เด็กโรงเรียนอนุบาล ๘ คน

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาแดง และโรงเรียนอนุบาล อบต.บ้านร้อง (สาขาน้ำผาแดง)

- มีครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- มีเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ คน เด็กโรงเรียนอนุบาล ๕ คน

*ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาแดง (สาขาน้ำใหม่พัฒนา) และโรงเรียน อนุบาล อบต.บ้านร้อง (สาขาน้ำใหม่พัฒนา)

- มีครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- มีเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ คน เด็กโรงเรียนอนุบาล ๔ คน

๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแม่ยาวใต้ และโรงเรียนอนุบาล อบต.บ้านร้อง (สาขาน้ำแม่ยาวใต้)

- มีครูผู้ดูแลเด็ก ๑ คน และผู้ดูแลเด็ก ๑ คน
- มีเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๔ คน เด็กโรงเรียนอนุบาล ๑๔ คน

๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแม่คำหล้า และโรงเรียนอนุบาล อบต.บ้านร้อง (สาขาน้ำแม่คำหล้า)

- มีผู้ดูแลเด็ก ๒ คน
- มีเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ คน เด็กโรงเรียนอนุบาล ๑๕ คน

ศูนย์การศึกษาครอบครัวและเรียนรู้ตามอัธยาศัยอำเภอ

ตั้งอยู่ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านร้อง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

มีนักศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ชาย ๒ คน หญิง ๔ คน

มีนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ชาย ๗ คน หญิง ๗ คน

มีนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชาย ๑๒ คน หญิง ๘ คน

รวมทั้งสิ้น ๔๐ คน

ครูจำนวน ๑ คน

***หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลบ้านร้องมีสถานให้บริการด้านสาธารณสุขในชุมชน จำนวน ๒ แห่ง คือ

๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านสบป้อน สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีบุคลากร จำนวน ๗ คน

- นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน ๑ คน

- พยาบาล จำนวน ๑ คน

- เจ้าพนักงานสาธารณสุข จำนวน ๒ คน

- ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน ๓ คน

๒) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านใหม่พัฒนา สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีบุคลากร จำนวน ๕ คน

- นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน ๑ คน

- พนักงานกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๒ คน

- ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน ๒ คน

ในด้านสุขอนามัยของประชาชนในตำบลบ้านร้อง มีห้องน้ำ,ห้องส้วมใช้ครบทุกครัวเรือน

- อสม. รพ.สต.สบป้อน จำนวน ๑๔๓ คน

- อสม. รพ.สต.บ้านใหม่พัฒนา จำนวน ๕๕ คน

รวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๙๘ คน

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง มีสถานีตำรวจประเภทป้อมยามจุดตรวจ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖

บ้านปากบ่อ และหมู่ที่ ๑๒ บ้านชนแดน ตำบลบ้านร้อง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน ๒ แห่ง มี

เจ้าหน้าที่ตำรวจ ประจำป้อมยามจุดตรวจ จำนวน ๔ นาย

มีการจัดตั้งศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง

อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ไว้เผชิญเหตุ จำนวน ๓๖ คน มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล

สารวัตรกำนัน และอาสาสมัครสำรอง อำนวยการรักษาความสงบเรียบร้อยทุกหมู่บ้าน

๔.๔ ยาเสพติด

เนื่องจากเป็นพื้นที่ติดเขตแดนระหว่างจังหวัดลำปางและจังหวัดพะเยา และเป็นพื้นที่สูงจึงเป็นแหล่ง

ทางผ่านของยาเสพติด หรืออาจมีการผลิต โดยมีทั้งผู้เสพ ผู้ค้า และนายทุนในพื้นที่พอสมควร

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

มีอาสาสมัครสังคมสงเคราะห์ในพื้นที่ มีการสนับสนุนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ และ

มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสังคม จำนวน ๑ กองทุน เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งระหว่างตำบลใช้เส้นทางถนนในการเดินทางและขนส่งโดยมีเส้นทางที่สำคัญได้แก่

๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ถนนพหลโยธิน (งาว – พะเยา) เป็นถนนลาดยางจากอำเภอวังจันทน์ จังหวัดลำปาง ไปจังหวัดพะเยา ไปทางทิศเหนือผ่านตำบลนาแก ตำบลปงเตา ตำบลบ้านร้อง และไปจังหวัดลำปางทางทิศใต้

๒) ถนนสายใหม่ (พะเยา – เชียงใหม่) เป็นถนนลาดยางแยกจาก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ถนนพหลโยธิน (งาว – พะเยา) ผ่านตำบลแม่ณาเรือ จังหวัดพะเยา แล้วแยกถนน (พะเยา – เชียงใหม่) ของกรมทางหลวงเข้าสู่ถนนของ อบจ. เข้าสู่หมู่บ้านปากบอ (หมายเลข ๑๒๐๕) หมู่ที่ ๖ ปากบอ หมู่ที่ ๘ บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๕ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๗ บ้านแม่ยาวใต้ ซึ่งห่างจากตำบลบ้านร้องประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

๓) ถนนทางหลวงท้องถิ่น สายทาง ลป.ถ ๖๕ – ๐๑ บ้านข่อย ฝายน้ำล้นแม่ยาว ขนาดกว้าง ๔.๕๐ เมตร ระยะทางยาว ๒+ ๓๐๐ กิโลเมตร

๔) ถนนทางหลวงท้องถิ่น สายทาง ลป.ถ ๖๕ – ๐๒ บ้านร้อง – หุ่นโป่ง ขนาดกว้าง ๔.๐๐ เมตร ระยะทางยาว ๑+๑๐๐ กิโลเมตร

๕) ถนนลูกรังหมู่ ๑๑ – หมู่ ๑๓ ซึ่งเป็นถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าแม่โป่ง ป่าแม่ยาวฝั่งซ้าย การคมนาคมเดินทางระหว่างหมู่บ้านภายในตำบลลักษณะถนนเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ ถนนดินลูกรัง และถนนดินบางหมู่บ้าน เป็นถนนในเขตพื้นที่ป่า หรืออุทยานแห่งชาติถ้ำผาไท

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลบ้านร้องมีจำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ ๑๓ หมู่บ้าน จำนวน ๒,๓๔๖ ครัวเรือน ในส่วนของไฟกิ่ง จำนวน ๒๕๑ จุด และทางตำบลบ้านร้อง ได้ทำการขยายเขตไฟฟ้า (ไฟกิ่ง) ที่ใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนราษฎร

๕.๓ การประปา

- มีประปาตำบลบ้านร้อง จำนวน	๑ แห่ง
- มีประปาหมู่บ้าน (ม.๑,๔,๖,๙) จำนวน	๔ แห่ง
- มีประปาภูเขา จำนวน	๘ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

ในพื้นที่ตำบลบ้านร้อง มีการติดตั้งเสาเครือข่ายโทรศัพท์ จำนวน ๑๒ แห่ง และทุกครัวเรือน มีโทรศัพท์มือถือใช้ บางครัวเรือนสามารถใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ด้วย

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

ในพื้นที่ตำบลบ้านร้องมีไปรษณีย์ประจำตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๕.๖ อินเทอร์เน็ตประชารัฐ จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้ประชากร ในตำบลบ้านร้องส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีบางส่วนประกอบอาชีพค้าขาย และรับราชการ ซึ่งประชากรในเขตตำบลบ้านร้องมีรายได้เฉลี่ยคนละ ๕๘,๓๔๑.๔๑ บาท/ปี (ข้อมูลจาก จปฐ. พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๒)

๖.๑ การเกษตร

-จุดรับซื้อพืชผลทางการเกษตร จำนวน ๓ แห่ง

๖.๒ การประมง

-บ่อเลี้ยงปลา จำนวน ๓ บ่อ

๖.๓ การปศุสัตว์

-ฟาร์มเลี้ยงหมู จำนวน ๓ แห่ง

-ฟาร์มเลี้ยงวัว จำนวน ๗ แห่ง

๖.๔ การบริการ

-อู่ซ่อมรถ จำนวน ๘ แห่ง

-ร้านเสริมสวย จำนวน ๙ แห่ง

-ร้านอาหาร จำนวน ๑๗ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

-แหล่งอนุรักษ์ภาพยนตร์ จำนวน ๑ แห่ง

-น้ำตกสบป้อน จำนวน ๑ แห่ง

-น้ำตกตาดน้ำบ่อ บ้านขวัญศิรินอก จำนวน ๑ แห่ง

๖.๖ การอุตสาหกรรม

-โรงงานไม้ไผ่ จำนวน ๑ แห่ง

-โรงสี จำนวน ๗ แห่ง

-ร้านเฟอร์นิเจอร์ จำนวน ๑ แห่ง

-โรงงานผลิตกรวยไอสกรีมี จำนวน ๑ แห่ง

-โรงกลั่นสุรา จำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

-ร้านขายของชำ จำนวน ๕๐ แห่ง

-ร้านขายรถจักรยานยนต์ จำนวน ๒ แห่ง

-ปั้มน้ำมันหยอดเหรียญ จำนวน ๕ แห่ง

-ปั้มหลอด จำนวน ๕ แห่ง

-ร้านค้าของเก่า จำนวน ๑ แห่ง

-ร้านแกะสลัก จำนวน ๑ แห่ง

-กลุ่มทำขนมอบแห้ง หมู่ที่ ๓ จำนวน ๑ แห่ง

-วิสาหกิจชุมชนการทำไม้กวาด หมู่ ๘ จำนวน ๑ แห่ง

-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์บ้านร้องพัฒนา จำนวน ๑ แห่ง

-วิสาหกิจชุมชนหัตถกรรมของที่ระลึก หมู่ ๑๐ จำนวน ๑ แห่ง

-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มกองทุนส่งเสริมรายได้ทางการเกษตร หมู่ ๓	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเย็บผ้าบ้านร้อง หมู่ ๒	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนฉางข้าวบ้านสบป้อน หมู่ ๓	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ไม้แกะสลักบ้านร้อง หมู่ ๒	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนซัสมือเหล็กแกะสลักบ้านร้อง หมู่ ๒	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมปลูกกาแฟบ้านร้อง หมู่ ๒	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มพัฒนาอาชีพไม้แกะสลัก หมู่ ๒	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปอาหารบ้านสบป้อน หมู่ ๓	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรผสมผสาน พืช ประมง ปศุสัตว์ แมงาวไต้หวัน	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่ม โค – กระบือ ผาแดง แมงาวใต้	จำนวน	๑ แห่ง
-วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงปลาในบ่อซีเมนต์บ้านร้องพัฒนา	จำนวน	๑ แห่ง

๖.๘ แรงงาน

-ประชากรวัยแรงงานในตำบลบ้านร้อง (อายุ ๑๕ – ๖๐ ปี) จำนวน ๔,๒๖๐ คน

-ประชากรร้อยละ ๖๐ เป็นเกษตรกร ที่เหลือเป็นพ่อค้า ข้าราชการ เด็ก และผู้สูงอายุ

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

การนับถือศาสนาของประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านร้อง ส่วนมากประชาชนในพื้นที่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาคริสต์ โดยหมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๑๐ เป็นหมู่บ้านที่นับถือศาสนาพุทธเกือบจะทั้งหมด ส่วนหมู่ที่ ๕,๖,๗,๘ เป็นหมู่บ้านที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์เป็นบางส่วนซึ่งถือว่าเป็นส่วนน้อย และหมู่ที่ ๑๑,๑๒,๑๓ ส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาคริสต์ และมีประชาชนนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนน้อย

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

โดยส่วนใหญ่ประชากรที่อาศัยอยู่ที่ราบสูงอย่างเช่น หมู่ที่ ๕,๖,๗,๘,๑๑,๑๒,๑๓ จะมีการนับถือ เทพยดา วิญญาณบรรพบุรุษ และวิญญาณทั่วไปเป็นส่วนมาก ซึ่งในแต่ละปีจะมีการบูชาผี เลี้ยงผี ไถ่ผี รวมไปถึง ประเพณีเลี้ยงศาลเจ้าประจำปี สำหรับพิธีกรรมต่างๆ ของประชากรที่ราบสูงก็จะมีพิธีกรรมที่แตกต่างจาก ประชากรที่อาศัยอยู่พื้นที่ราบทั่วไป เช่น เทศกาลตรุษจีน ประเพณีสารทจีน สำหรับหมู่บ้านแม่คำหล้า หมู่ที่ ๑๓ จะมีการละเล่นหรือประเพณีที่สำคัญ คือ ประเพณีโล้ชิงช้า

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ในพื้นที่ตำบลบ้านร้อง เป็นพื้นที่ที่มีหลายชนเผ่ามาอาศัยอยู่ร่วมกัน จึงทำให้มีภาษาถิ่นในแต่ละ หมู่บ้านแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับว่าหมู่บ้านนั้นๆ มีชนเผ่าใดอาศัยอยู่ จำแนกได้ดังนี้

๑) ชนเผ่าเมี่ยน หรือเย้า หมู่ ๑๒ บ้านชนแดน

จัดอยู่ในตระกูลจีน – ทิเบต สาขาแม้ว – เย้า มีภาษาพูด ไม่มีภาษาเขียน จึงได้นำเอาภาษาเขียนของภาษาอื่นมาใช้

๒) ชนเผ่าอาข่า หมู่ ๑๓ บ้านแม่คำหล้า ภาษาถิ่นที่ใช้ คือ ภาษาอาข่า

๓) ชนเผ่าปกาเกอะญอ หมู่ ๑๑ บ้านขัวญีศรี ภาษาถิ่นที่ใช้ คือ ภาษาปกาเกอะญอ

๗.๔ สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก

ผ้าเช็ดเท้า ไม้แกะสลัก ผลิตภัณฑ์ไม้ หัวหอมและผักสวนครัว

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ด้านทรัพยากรน้ำ น้ำตกในเขตพื้นที่ตำบลบ้านร้อง อยู่บริเวณ หมู่ที่ ๓ บ้านสบป้อน ซึ่งเรียกว่า “น้ำตกปางสาน” และน้ำตก หมู่ ๑๑ ขวัญคีรี น้ำออกสู่ บ้านผาแดง หมู่ที่ ๕

ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมและอุปโภคบริโภคเป็นลำน้ำยาว และลำน้ำห้วยป้อน มีต้นน้ำหลายสาขา พาดผ่านหุบเขาสูงชันราบ

๑. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม

- แม่น้ำยาว (ลำน้ำ) จำนวน ๑ สาย
- ลำห้วย จำนวน ๑๑๔ แห่ง
- ฝาย คสล. จำนวน ๒๖ แห่ง
- สระน้ำ จำนวน ๒๐ แห่ง

ส่วนใหญ่แหล่งน้ำเหล่านี้มักประสบปัญหาแห้งขอดหรือมีสภาพตื้นเขินในหน้าแล้ง ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการเพาะปลูกได้ตลอดปี

๒. แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค

- ประปาตำบลบ้านร้อง	จำนวน	๒	แห่ง
- รางระบายน้ำ	จำนวน	๒๒	เส้น
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๕	แห่ง
- ลำเหมือง	จำนวน	๖๐	เส้น
- ประปาภูเขา	จำนวน	๓๑	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๒๔๔	แห่ง
- โรงผลิตน้ำดื่ม	จำนวน	๑	แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้อง มีทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่อุดมสมบูรณ์ อยู่มาก ทั้งไม้ยืนต้นนานาชนิด และไม้ไผ่ ซึ่งป่าไม้ทั้งหมดอยู่ในความดูแลของวนอุทยานแห่งชาติถ้ำผาไทถือว่าเป็นป่าไม้โซนเอ อยู่บริเวณป่าแม่เงาฝั่งซ้าย

ลักษณะของไม้ และป่าไม้

ด้านทรัพยากรป่าไม้ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านร้องส่วนใหญ่ที่อยู่ในเขตป่าสงวน เขตป่าอนุรักษ์ และป่าส่วนใหญ่เป็นป่าไม้เบญจพรรณ ซึ่งมีไม้ที่สำคัญคือ ไม้สัก ไม้เต็ง ไม้ไผ่ และไม้อื่นๆ อยู่บริเวณป่าแม่เงาฝั่งขวา

๘.๓ ถ้ำ

ด้านทรัพยากรธรณี ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านร้อง เป็นสันเขาหินปูน และมีถ้ำ ๒ ถ้ำ ได้แก่

- *ถ้ำปากบอ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๖ บ้านปากบอ
- *ถ้ำผาแดง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ บ้านผาแดง

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- มีแม่น้ำที่ใสสะอาดเป็นน้ำแหล่งต้นน้ำลำธารของลำน้ำาว
- ป่าไม้ มีไม้ที่มีค่าทั้งทางทุนทรัพย์ และทุนทางสังคมคุณภาพชั้นดี
- ภูเขา เป็นภูเขาสูงเหมาะแก่การศึกษาไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารแต่คุณภาพมีดินดำดี ปัจจุบันถูกบุกรุกปลูกข้าวโพดของกลุ่มคนบนภูเขาทำให้สภาพเสื่อมโทรมประกอบกับการทำไร่ และใช้สารเคมีในการกำจัดวัชพืช ทำให้ภูเขาเสื่อมสภาพอย่างรวดเร็ว

๘.๕ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งในแต่ละพื้นที่มีการทำเกษตรที่คล้ายคลึงกัน ในปัจจุบันปลูกข้าวโพดมากกว่าปลูกข้าว เนื่องจากข้าวโพดไม่ต้องใช้น้ำมาก ประกอบกับผลผลิตข้าวโพดมีราคาที่สูงกว่า สำหรับการปลูกข้าวจะปลูกไว้เพื่ออุปโภค บางครอบครัวปลูกไว้สำหรับขาย หากผลผลิตไม่เสียหายจากปัจจัยหลายๆ อย่าง รองลงมาจะเป็นถั่วลิสง ซึ่งถือว่ามีราคาที่สูง และไม่ต้องดูแลมากมายนัก

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- แม่น้ำาว (ลำน้ำ)	จำนวน	๑ สาย
- ลำห้วย	จำนวน	๑๑๔ แห่ง
- ฝาย คสล.	จำนวน	๒๖ แห่ง
- สระน้ำ	จำนวน	๒๐ แห่ง

ส่วนใหญ่แหล่งน้ำเหล่านี้ มักประสบปัญหาแห้งขอดหรือมีสภาพตื้นเขิน ในฤดูแล้งไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการเพาะปลูกได้ตลอดปี

ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค

- ประปาตำบลบ้านร้อง	จำนวน	๒ แห่ง
- รางระบายน้ำ	จำนวน	๒๒ เส้น
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๕ แห่ง
- ลำเหมือง	จำนวน	๖๐ เส้น
- ประปาภูเขา	จำนวน	๓๑ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๒๔๔ แห่ง
- โรงผลิตน้ำดื่ม	จำนวน	๑ แห่ง

๙. อื่นๆ

๙.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

๑. บ้านนาแรม หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

มีเรื่องเล่ากันมาจากผู้เฒ่าผู้แก่ว่า บริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านที่นี้แต่ก่อนเป็นลานทุ่งนากว้าง มีบ้านเรือนครัวเรือน และเป็นพื้นที่ที่อยู่ระหว่างเส้นทางเดินทางของเหล่าพ่อค้าที่ขนส่งสินค้าจากภาคเหนือลงมาทางใต้ ซึ่งการเดินทางของคนสมัยก่อนเป็นการเดินทางโดยใช้กองคาราวานวัวต่างๆ เมื่อเดินทางมาถึงบริเวณนี้ซึ่งอยู่ระหว่างทางจึงมักมาใช้บริเวณดังกล่าวนี้ เป็นที่พักค้างแรมเป็นประจำ ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองบริเวณนี้จึงตั้งเป็นหมู่บ้านชื่อว่า บ้านนาแรม แม้บริเวณดังกล่าวผืนนาจะลดน้อยลงโดยมีการสร้างบ้านเรือนเพิ่มขึ้นเป็น ๑๕๐ กว่าหลังคาเรือนในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีอีกตำนานหนึ่งเล่าว่า บ้านนาแรมแต่เดิมยังไม่มีใครมาตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นหลักแหล่ง แต่ด้วยพื้นที่แห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ เพราะเป็นที่ลุ่มแม่น้ำงาวจึงมีผู้คนเดินทางเข้ามามากเป็นที่เพาะปลูก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนบ้านข่อย บ้านร้อง และมาจากพะเยา ที่เดินทางมาด้วยระยะทางค่อนข้างไกล และต้องมาเฝ้าผลผลิตจึงต้องมีการนอนพักค้างแรมกันที่นี้ จึงรู้กันว่าบริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีคนมาพักแรมกัน จึงเรียกมาเป็นชื่อหมู่บ้านนี้ ปัจจุบันบ้านนาแรมมีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑๙๖ ครัวเรือน จากการขยายครัวเรือนของคนในท้องถิ่นเอง และจากการอพยพเข้ามาบางส่วน มีประชากรทั้งหมด ๕๕๙ คน เป็นชาย ๒๗๗ คน เป็นหญิง ๒๘๒ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้านอำเภอ ๒๕๖๒) มีวัด ๑ แห่ง ตั้งอยู่ติดกับตำบลปงเตา ตั้งอยู่บริเวณสองฟากถนนพหลโยธิน งาว – พะเยา ไม่มีโรงเรียนเด็กจึงไปเข้าโรงเรียนชุมชนบ้านร้องที่เป็นหมู่บ้านติดกัน อาชีพของคนที่นี่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งทำกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษโดยอาศัยน้ำจากฝายแม่งาว โดยการจัดสรรน้ำฝายให้หมู่บ้านละ ๒ วัน ความเป็นอยู่ของชาวบ้านอยู่ในสภาพพอมีพอกิน อุตสาหกรรมการแกะสลักไม้เหลือนายช่าง ๖ คน ในปัจจุบันภาวะการผลิตงานไม่ค่อยเป็นปัญหา เพราะทำการเพาะปลูก มีรายได้นับเป็นรายปี บ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านเรือนไม้ขนาดกลาง การบริการสาธารณสุขใช้บริการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านสบปอน

๒. บ้านร้อง หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

เป็นหมู่บ้านที่อยู่กลางตำบลในโซนพื้นที่ราบ อยู่ถัดขึ้นมาทางทิศเหนือจากบ้านนาแรม จากประวัติเดิมเป็นหมู่บ้านเดียวกับหมู่บ้านข่อย ที่เรียกว่าบ้านร้องข่อย มาจากที่ตั้งของหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางผ่านของสายแม่น้ำงาว และมีแม่น้ำข่อยอยู่สองฟากฝั่งน้ำ หมู่บ้านร้องแยกจากบ้านข่อยมานานแล้ว นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบบแบ่งหมู่บ้าน ปัจจุบันนี้บ้านร้องตั้งอยู่ที่สองฟากถนนเช่นเดียวกับบ้านนาแรม บ้านสบปอน เพราะตั้งอยู่ในแถบเดียวกัน เป็นหมู่บ้านที่อยู่ถัดจากบ้านนาแรมหากเดินทางมาทางอำเภอ งาว มีบ้านเรือนทั้งหมด ๖๓๒ เป็นชาย ๓๓๓ คน เป็นหญิง ๒๙๙ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภอ ๒๕๖๒) เป็นพื้นที่อพยพมาจากที่อื่นที่มาตั้งรกรากทำมาหากินที่นี้ ร้อยปี นานมาแล้ว การประกอบอาชีพยังคงทำการเกษตรสืบต่อมาจากบรรพบุรุษ พืชที่ปลูกมีความใกล้เคียงกับหมู่บ้านใกล้เคียง ได้แก่ ข้าว ถั่วเหลือง หอม กระเทียม ผักสวนครัว และทำสวนมะขามหวาน อุตสาหกรรมการแกะสลักไม้ เหลือช่างอยู่ประมาณ ๑๐ คน การคมนาคมค่อนข้างสะดวก เพราะมีถนนพหลโยธินตัดผ่านจากงาวไปพะเยา ส่วนการเดินทางในหมู่บ้านก็เช่นกัน มีถนนคอนกรีตเป็นส่วนใหญ่และมีถนนลูกรังเป็นบั้งๆ สร้างอื่นๆ ได้แก่ วัด ๑ แห่ง โรงเรียนระดับประถม ๑ แห่ง คือ โรงเรียนชุมชนบ้านร้อง รับเด็กจากทั้งบ้านร้องเอง บ้านนาแรม และบ้านสบปอนด้วย นอกจากนี้มีที่ทำการไปรษณีย์ประจำตำบลอยู่

๓. บ้านสบป้อน หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านสบป้อน เดิมเป็น “บ้านดอนเงิน” เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๗ สมัยรัชกาลที่ ๔ ขึ้นครองราชย์อยู่ตอนนั้น พ่อหน้อยสรณ์ คำผิง ได้นำบริวารพากันคิดค้นหมู่บ้านดอนเงินขึ้นมาเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “บ้านสบป้อน” และแต่งตั้งเป็นผู้นำของหมู่บ้าน ปัจจุบันบ้านสบป้อนทั้งสองฟากถนน มีจำนวนครัวเรือน ๒๙๔ หลังคา ประชากรทั้งหมด ๗๐๐ คน เป็นชาย ๓๕๐ คน เป็นหญิง ๓๕๐ (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒) การประกอบอาชีพยังยึดอาชีพเกษตรกรรมและปศุสัตว์สืบต่อมาจากบรรพบุรุษ ได้แก่ การทำนา การทำไร่ ช่วงว่างจากการทำนาพืชที่ปลูกได้แก่ หอม กระเทียม ถั่ว และผักสวนครัว การทำสวน คือ สวนมะขามหวาน นอกจากนี้อุตสาหกรรมการแกะสลักไม้ยังคงมีอยู่แต่เหลือจำนวนไม่มากนัก เพราะไม้ค่อนข้างหายากและขนส่งลำบาก จึงเป็นการรับจ้างทำหากมีคนมาจ้างทำ

๔. บ้านข่อย หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๗๒ มีชาวบ้านที่อพยพมาจากเมืองลำปาง ส่วนหนึ่งมาจากเมืองมาย เมืองเชียงแสน ส่วนหนึ่งได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่ร่วมกันในบริเวณแห่งนี้ เหตุที่ตั้งชื่อว่าบ้านข่อย เพราะหมู่บ้านแห่งนี้ตั้งอยู่ติดกับลำห้วยธรรมชาติที่มีต้นไม้อ้อยขึ้นปกคลุมอย่างหนาแน่น ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๒ ทางราชการได้ประกาศแต่งตั้งให้เป็นบ้านข่อย หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง โดยการปกครองของขุนร้องราษฎร์ ผู้ปกครองตำบล และตั้งพญาปิง เป็นผู้ปกครองหมู่บ้านคนแรก แต่เดิมชาวบ้านข่อยประกอบอาชีพทำนาหาของป่าและมีที่นาครอบครัวละเล็กน้อย ผลผลิตที่ได้ไม่เพียงพอชาวบ้านจึงทำไร่เลื่อนลอยบนป่าที่อุดมสมบูรณ์ด้วยไม้สัก ไม้ตะเคียนทอง ไม้มะค่าโมง ไม้ประดู่ ไม้แดง ปัจจุบันยังคงมีให้เห็น คือ ต้นตะเคียนทองบริเวณศาลเจ้าพ่อองค์ดำจำเมือง ต้นสักใหญ่สนามโรงเรียนบ้านข่อยมิตรภาพที่ ๑๑๐

ใน พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้มีการทำสะพานคอนกรีตเข้าหมู่บ้านทำให้การเดินทางกับหมู่บ้านอื่นได้สะดวกมากขึ้นและทำให้หมู่บ้านมีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ ปัจจุบันมีประชากรเพิ่มขึ้นจำนวนมาก บ้านข่อยมีจำนวนครัวเรือน ๒๐๐ หลังคาเรือน มีประชากร ๔๘๖ คน เป็นหญิง ๒๖๓ คน เป็นชาย ๒๒๓ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒) อาชีพส่วนใหญ่ยังคงทำการเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ พืชที่ปลูกได้แก่ ข้าว กระเทียม ถั่วเหลือง และการทำสวนมะขามหวาน อุตสาหกรรมยังมีการแกะสลักไม้ อยู่บ้าง ๑๐ กว่าช่าง การเดินทางเข้าอำเภอสอดสะดวกเพราะมีทางหลวงพหลโยธินตัดผ่าน ส่วนภายในหมู่บ้าน ถนนมีบางส่วนที่เป็นเนินแต่สะดวกเพราะเป็นถนนปูนซีเมนต์และคอนกรีต มีวัด ๑ แห่ง โรงเรียนระดับประถม ๑ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านข่อยมิตรภาพที่ ๑๑๐

๕. บ้านผาแดง หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านผาแดง เป็นหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕ ของตำบลบ้านร้อง ตั้งอยู่โซนที่ ๒ คือเป็นพื้นที่บนที่ราบสูงที่อยู่คนละฟากฝั่งเข้ากับหมู่บ้านโซนพื้นราบ เป็นหมู่บ้านของผู้พยพกลุ่มแรกที่เข้าไปตั้งรกรากในบริเวณที่บนเขาแถบนั้น ต่อมาจำนวนประชากรมากขึ้นจึงแยกเป็นหมู่บ้านใกล้เคียงอีก ๓ หมู่บ้าน บ้านผาแดงเดิมเรียกว่าบ้านเมืองแหงน เนื่องจากภูมิประเทศใกล้หมู่บ้านมีหน้าผาสูงชันขนาดใหญ่ และมีนกยางอาศัยอยู่ เมื่อมีผู้คนผ่านไปมาจึงมันแหงนหน้ามอง ต่อมาชาวบ้านได้เปลี่ยนจากบ้านเมืองแหงน มาเป็นบ้านผาแดง

เนื่องจากตั้งตามบริเวณที่ตั้งของหมู่บ้านหน้าผาขนาดใหญ่เป็นสีแดง ผู้คนที่มาอาศัยแต่เดิมที่ เป็นผู้อพยพมาจากหลายทางได้แก่ พะเยา แจ้ห่ม ตาก แพร่ นอกจากนี้ยังมีชาวเขาด้วย เช่น ยาง มูเซอ กะเหรี่ยง แต่มีจำนวนไม่มากนัก ปัจจุบันการดำรงชีวิตของชาวบ้านไม่มีความแตกต่างจากบรรพบุรุษมากนัก คือ ยังคงทำการเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ ตามพื้นที่ราบระหว่างช่องเขาที่ชันาสองข้าง พืชที่ปลูกได้แก่ ข้าว ถั่วเหลือง ยาสูบ แต่ปัจจุบันปลูกไม่มาก เพราะหันมาปลูกข้าวบาร์เลย์แทน เพราะมีทางการมารับประกันราคาให้ บ้านผาแดงเป็นหมู่บ้านที่ห่างไกลจากทางเข้าที่หมู่บ้านปากบอกลงเป็นหมู่บ้านที่ ๓ ถัดจากตัวอำเภอและตัวตำบล ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร เช่นเดียวกับหมู่บ้านในโซนเดียวกันทั้งหมด การสื่อสารโทรศัพท์เข้าถึงแล้วไฟฟ้า ยังเข้าไม่ถึงแต่อยู่ในช่วงดำเนินการ สิ่งก่อสร้างที่สำคัญของหมู่บ้านค่อนข้างมีเยอะกว่าหมู่บ้านอื่นในละแวก เพราะเป็นหมู่บ้านแรกเริ่มและมีจำนวนครัวเรือน ๒๗๑ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๖๖๑ คน เป็นชาย ๓๔๐ คน เป็นหญิง ๓๒๑ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภอหาง ๒๕๖๒) สิ่งก่อสร้างคือ วัด ๑ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง โรงเรียนระดับประถมที่ปัจจุบันขยายถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑ แห่ง คือโรงเรียนผาแดง ที่คอยรับเด็กจากบ้านผาแดงเอง รวมทั้งบ้านปากบอกลงและบ้านใหม่พัฒนาด้วย นอกจากนี้มี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตั้งภายในพื้นที่โรงเรียน จำนวน ๑ แห่ง

๖. บ้านปากบอกลง หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านปากบอกลง เป็นหมู่บ้านที่ ๖ ของตำบลบ้านร้อง เป็นหมู่บ้านที่ตั้งใกล้ถนนใหญ่วังเหนือ – ลำปาง เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางเข้าไปในหมู่บ้านข้างในดังกล่าวที่มีถนนทางเข้าไปเป็นทางยาวตามร่องสันเขาชันาสองข้างคล้ายรูปกระบอก ดังนั้นหมู่บ้านแห่งนี้ชาวบ้านละแวกนั้นจึงเรียกว่า บ้านปากบอกลง การตั้งหมู่บ้านเดิมที่ยังไม่มีผู้คนมาตั้งรกราก ส่วนใหญ่จะเดินทางไปพื้นที่ข้างในมากกว่า เพราะมีความอุดมสมบูรณ์มากกว่าที่นี้ พื้นที่จะเป็นหินยากแก่การเพาะปลูกให้เจริญได้ มีจำนวนครัวเรือน ๙๙ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๒๔๕ คน เป็นชาย ๑๒๓ คน เป็นหญิง ๑๒๒ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภอหาง ๒๕๖๒)

๗. บ้านแมงาวใต้ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

แมงาวใต้ เดิมชื่อหมู่บ้าน ปางควาย เนื่องจากคนกลุ่มแรกที่ย้ายมา คือ นายจันทร์จ้อน นายกอง นายรส นายแวน นายมูล นายอุด นางบ่อ นายมา ได้นำควายมาเลี้ยงเป็นจำนวนมาก เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๒ บ้านเดิมของนายจันทร์จ้อน อยู่บ้านผาแดง และมีผู้นำหมู่บ้านคือ นายรส เป้งคดี แยกมาจากหมู่บ้านผาแดง หมู่ที่ ๕ ต่อมามีคนย้ายมาอาศัยเพิ่มมากขึ้นจนเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๐๐ มีการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านขึ้นมาเป็นคนแรกคือ นายเจริญ ปัญญาดี แล้วจัดตั้งชื่อหมู่บ้านขึ้นมาใหม่ ชื่อหมู่บ้านแมงาวใต้ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านร้อง อำเภอหาง จังหวัดลำปาง เนื่องจากหมู่บ้านอยู่ขุนแมงาว มีจำนวนครัวเรือน ๑๕๔ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๔๒๗ คน เป็นชาย ๒๐๗ คน เป็นหญิง ๒๒๐ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภอหาง ๒๕๖๒)

๘. บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๖๐ ได้มีชาวบ้านหลายครัวเรือนมาจากบ้านแม่มา อำเภอกำแพงแสน อพยพมาอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำาว และจัดตั้งเป็นหมู่บ้านอยู่ใกล้กับเขาซึ่งมีลักษณะคล้ายหน้าผาสูงชันซึ่งกลายมาเป็นหมู่บ้านผาแดง หมู่ที่ ๕ ในปัจจุบัน และเป็นหมู่บ้านหลักในละแวกดังกล่าว ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับกับภูเขาและติดกับแหล่งน้ำธรรมชาติ จึงทำให้มีการขยายที่ทำกินออกไปเป็นบริเวณกว้างขยับขยายขึ้นไปทางเหนือของแม่น้ำาว ซึ่งหลายครอบครัวมาจับจองเป็นพื้นที่ทำกินอยู่ บางครอบครัวมีที่ทำกินไกลจากที่อาศัย ก็สร้างที่พักชั่วคราวได้ ต่อมาจึงสร้างที่อยู่อาศัยถาวร อยู่ใกล้ที่ทำกินเพื่อความสะดวกในการดูแลผลผลิตจนเกิดเป็นกลุ่มบ้านขึ้นหลายกลุ่มแยกออกจากบ้านผาแดง ซึ่งบ้านใหม่พัฒนาได้แยกมาภายหลัง จากบ้านปากบอ และบ้านแม่ยาวได้ ราวปี พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงได้จัดตั้งเป็นหมู่บ้านใหม่พัฒนา และมีผู้ใหญ่บ้านคนแรก คือ นายพุทธ งามเมือง มีจำนวนครัวเรือน ๗๕ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๒๑๗ คน เป็นชาย ๑๑๘ คน เป็นหญิง ๙๙ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒)

๙. บ้านท่าเจริญ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านท่าเจริญหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง เดิมเรียกว่า “บ้านหลายท่า” และบ้านบนดอย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบ้านข่อย หมู่ที่ ๔ ต่อมาประชากรเพิ่มมากขึ้น ตลอดถึงการพัฒนาด้านต่างๆ โดยเฉพาะงบประมาณ ของทางราชการไม่ทั่วถึง เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๒ จึงได้แยกจากหมู่บ้านข่อย หมู่ที่ ๔ มาตั้งหมู่บ้านใหม่ชื่อว่า “บ้านท่าเจริญ” ผู้ใหญ่บ้านคนแรกชื่อ นายวัลลภ วงศ์จุมปู คำว่าท่าเจริญ เป็นศิริมงคลกับชาวบ้าน มีแม่น้ำาวใสสะอาดไหลผ่านหมู่บ้าน และมีสะพานใหญ่เชื่อมโยงข้ามห้วยกันได้ ในพื้นที่บ้านท่าเจริญมีหน่วยงานของรัฐตั้งอยู่ ๒ แห่ง คือ ๑. หมวดการทางงาว ๒. สำนักงานสวนป่าแม่หยวก ซึ่งมีต้นไม้ขนาดใหญ่สวยงามมาก และศูนย์หัตถกรรมแกะสลักอยู่ติดถนนพหลโยธิน และมีแม่น้ำาวไหลผ่านชาวบ้านเรียกว่าท่าน้ำ จึงมีคำตั้งชื่อบ้าน “ท่าเจริญ” มีจำนวนครัวเรือน ๒๐๗ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๕๑๑ คน เป็นชาย ๒๗๓ คน เป็นหญิง ๒๓๘ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒)

๑๐. บ้านร้องพัฒนา หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

เนื่องจากประชากรในพื้นที่เพิ่มขึ้น และมีการขยายครัวเรือนทำให้การปกครองไม่ทั่วถึง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านร้องจึงได้ดำเนินการแบ่งเขตการปกครอง โดยเริ่มจากการแยกหมู่บ้าน หมู่ที่ ๒ บ้านร้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เพิ่มเป็นหมู่ที่ ๑๐ บ้านร้องพัฒนา ผู้ใหญ่บ้านคนแรก คือ นายถวิล ศรีชัย และผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน คือ นายอนันต์ ทาทอง มีจำนวนครัวเรือน ๒๐๖ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๖๑๑ คน เป็นชาย ๓๐๑ คน เป็นหญิง ๓๑๐ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒)

๑๑. บ้านขวัญคีรี หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านขวัญคีรี หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง เดิมชื่อบ้านแม่เงา จากการรวมของชาวบ้าน จากอำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง มาตั้งถิ่นฐาน และเนื่องจากอยู่ใกล้กับแม่น้ำงาว จึงเรียกว่าบ้านแม่เงา เป็นส่วนหนึ่งของบ้านข่อย หมู่ที่ ๔ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้เปลี่ยนชื่อเป็นบ้านขวัญคีรี หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านร้อง มีจำนวนครัวเรือน ๑๒๖ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๓๗๙ คน เป็นชาย ๑ ๘๗ คน เป็นหญิง ๑๙๒ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒)

๑๒. บ้านชนแดน หมู่ที่ ๑๒ บ้านชนแดน ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

บ้านชนแดน เดิมชื่อว่า บ้านแม่หยวก โดยมีกลุ่มอพยพมารุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๐ คือ นายเฝ้าเชียงแซ่ฟ่าน นายเฝ้าเจียม แซ่จ้าว นายขุนออน แซ่โพ้ง ซึ่งอพยพมาจากห้วยโป่ง ตำบลบ้านแหง เหตุที่ย้ายมาตั้งหมู่บ้าน เพราะว่าใกล้ถนนใหญ่ การไปมาสะดวกกว่าที่เดิม ต่อมาก็มีกลุ่มต่างๆ เริ่มเข้ามาสมทบ เช่น กลุ่มบ้านห้วยอ้อม บ้านแม่ต๋ม และพี่น้องมาอยู่ด้วย กลายเป็นบ้านแม่หยวก อยู่ในเขตการปกครอง หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านร้อง อำเภองาว จังหวัดลำปาง โดยนายประสิทธิ์ โพธิ์สมบัติ เป็นผู้ใหญ่บ้าน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้แยกหมู่บ้านออกจากหมู่ที่ ๙ เนื่องจากว่าได้มีประชากรเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีเขตติดต่ออยู่ระหว่างอำเภองาว จังหวัดลำปาง และอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า บ้านชนแดน โดยได้แยกจากหมู่ที่ ๙ มาเป็นหมู่ที่ ๑๒ โดยมีผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือ นายอภิสิทธิ์ ศรีพิสุทธิตระกูล อยู่ในวาระ ๒ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๐ และได้ลาออกจากตำแหน่ง ต่อมาได้มีการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ คือ นายถาวร ศรีพิสุทธิตระกูล ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕ มีจำนวนครัวเรือน ๑๔๐ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๔๘๒ คน เป็นชาย ๒๔๕ คน เป็นหญิง ๒๓๗ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒)

๑๓. บ้านแม่คำหล้า หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบ้านร้อง

ประวัติหมู่บ้าน

หมู่บ้านแม่คำหล้า มีผู้คนมาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ประมาณ ๓๐ ปี ผู้มาตั้งถิ่นฐานคนแรกคือ พ่อเฒ่าอาโต๋ อามอ อพยพมาจากจังหวัดเชียงราย เพราะพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร ที่มาของชื่อหมู่บ้านตั้งตามลำห้วยที่หมู่บ้านใช้อุปโภคบริโภคเป็นประจำ คือ ห้วยแม่คำหล้า และผู้ตั้งชื่อบ้านแม่คำหล้า คือ ครูโกะ หรือครูแสง เจ้าหน้าที่กรมสงเคราะห์ เดิมบ้านแม่คำหล้าขึ้นอยู่กับ หมู่ที่ ๗ บ้านแม่เงาใต้ และได้แยกเป็นหมู่บ้านแม่คำหล้า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ มีจำนวนครัวเรือน ๑๑๐ หลังคาเรือน มีประชากรทั้งหมด ๓๕๘ คน เป็นชาย ๑๗๘ คน เป็นหญิง ๑๘๐ คน (ข้อมูลสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภองาว ๒๕๖๒)